

DE HISTORISCHE PALINGBEEK

THE HISTORIC PALINGBEEK

Welkom op het historisch domein van Golf- en Countryclub De Palingbeek. Sinds mensenheugenis stond er op deze plaats een kasteel. De oorspronkelijke manor – die overall in de streek de “duivelsburcht” werd genoemd, want de overlevering wil dat dit een oord van lokaal banditisme was – is al lang verdwenen. Veel van zijn opvolgers hebben ook een trieste ondergang gekend. In het bijzonder bracht de Grote Oorlog van 1914-1918 de genadeslag toe aan het indrukwekkende kasteel van de familie Mahieu, bekend bij de Britten als “White Chateau” en bij de Duitsers als “das Bayernschloss”. Het huidige clubhuis was eveneens nauw betrokken bij de hevige gevechten die hier ook tijdens de Tweede Wereldoorlog plaatsvonden.

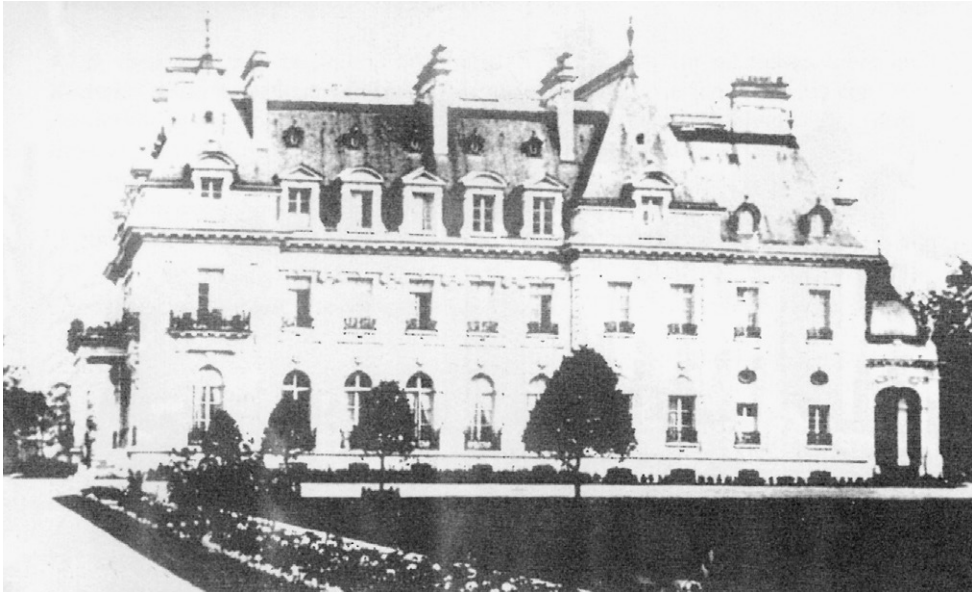
Uit eerbied voor de ontelbare slachtoffers die in beide conflicten op deze golfbaan gevallen zijn, werden een aantal van de belangrijkste historische sites van panelen voorzien. Deze panelen vindt u op of naast de tees van de desbetreffende holes. Zij verwijzen naar deze brochure, waar u meer informatie over de relevante site kunt terugvinden.

Wij wensen u een aangename, sportieve en culturele verkenning van ons terrein.

Welcome to the historic domain of the Golf and Country Club De Palingbeek. There has been a manor house on this site since the Middle Ages. The original building- known as the Devil's Lair, because of its reputation as a centre for local banditry - has long since disappeared. Many of its successors have also come to a violent end, most notably during the Great War of 1914-18, when the imposing chateau of the family Mahieu - known to the British as the White Chateau and to the Germans as “das Bayernschloss” - was razed to the ground. The existing clubhouse was also the scene of fierce fighting during the Second World War in 1940.

Out of respect for the many soldiers of all lands who died near this spot during these terrible conflicts, a number of the most interesting historical sites on the course have been marked with panels. These panels can generally be found on or next to the tees of the relevant holes and refer back to this brochure, where more information relating to the site in question can be found.

We hope that you enjoy a pleasant - and educational - round of golf!

Het kasteel Mahieu voor de Grote Oorlog • *The Chateau Mahieu before the Great War*

Hole 1:

WHITE CHATEAU OF “DAS BAYERNSCHLOSS”

Juist over de bossen langs de rechterkant van deze hole ziet u wat overblijft van het eens zo machtige kasteel van de familie Mahieu.

Dit kasteel werd in renaissancestijl opgetrokken tijdens de vreugdevolle jaren van “la Belle Epoque”, maar werd kort daarna door de talloze bombardementen van de Grote Oorlog volledig verwoest.

Tijdens die oorlog werd het gebouw door de Britten “White Chateau” genoemd, vanwege de vele witsteen die erin was verwerkt. De Duitsers echter doopten ditzelfde kasteel om tot “das Bayernschloss”, ter nagedachtenis aan het 2e Beieren Korps dat het kasteel in november 1914 veroverde en dat ook in deze sector tot 1917 werd ingezet. Het kasteel bleef in Duitse handen tot 7 juni 1917. Toen werd het bestormd en ingenomen door de 6de en 7de Bataljons van het London Regiment. Hierbij werden 80 man van de 8ste Compagnie van het 61ste Duitse infanterieregiment gevangen genomen. Een kleine groep onder Luitenant Hennig deed een ultieme poging tot weerstand en werd tot de laatste man uitgeroeid. Dit bloederige drama greep plaats op wat nu de rustige fairway van hole 18 geworden is.

Het kasteel Mahieu, eind 1915 • *The Chateau Mahieu, end 1915*

Hole 1:

WHITE CHATEAU OR “DAS BAYERNSCHLOSS”

Just beyond the woods to the right of this hole lie the last remains of the once-imposing Chateau Mahieu, built during the first years of the century but destroyed completely as a result of almost ceaseless bombardment between 1914 and 1918.

During the war this renaissance-style building was known to the British as White Chateau (because of the white sandstone of which it was made). The Germans, however, referred to it as “das Bayernschloss” (in honour of the 2nd Bavarian Corps, which captured the chateau in November 1914 and continued to serve in the sector until 1917).

The chateau remained in German hands until 7 June 1917, when it was stormed by troops of the 6th en 7th Battalions of the London Regiment. 80 men of the 8th Company of the 61st German Infantry Regiment emerged from the cellars to be taken prisoner, but a smaller group under Lieutenant Hennig chose to make a desperate last stand on what is now the 18th fairway. This brave group was wiped out to a man.

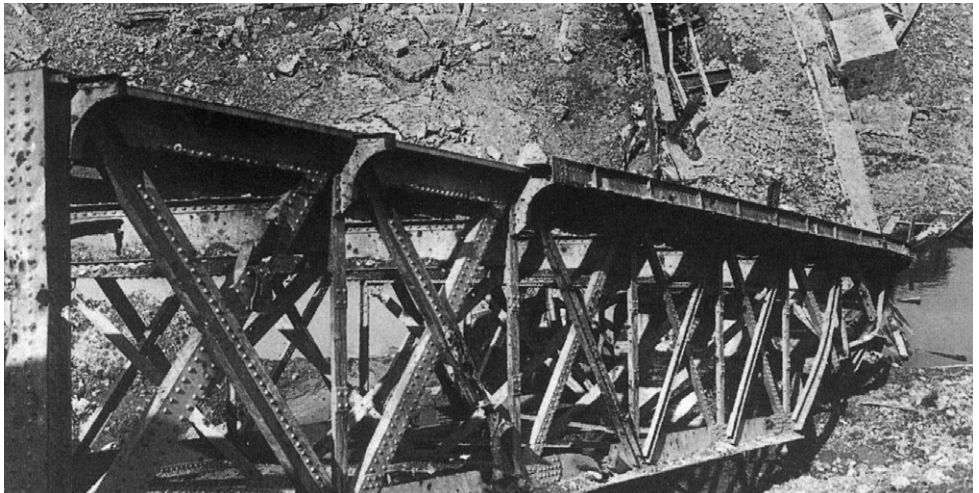
Hole 2:

SPOIL BANK EN DE IJZEREN BRUG

Al in 1863 was men begonnen met het delven van een kanaal tussen Ieper en Komen. Om de heuvelrug van Hollebeke te doorbreken, was het nodig om een uitzonderlijke diepe gleuf van 17 meter te laten uitgraven. De uitgedolven aarde werd links en rechts van de gleuf gestort, waardoor hoge bermen langs beide oevers ontstonden. De opgehoopte aarde op de zuidelijke kant van het kanaal - naast de huidige fairways van holes 2 en 16 - werd tijdens de Grote Oorlog door de Britten "Spoil Bank" genoemd. In juni 1917 was deze plaats het toneel van hevige gevechten van man tegen man tussen de 21ste en 23ste Bataljons van het London Regiment en de 9e Compagnie van het 61ste Duitse Regiment.

Vanaf het prille begin werden de werkzaamheden aan het kanaal door tegenslag en moeilijkheden geteisterd. Dit was vooral te wijten aan de onstabiele ondergrond van blauwe klei. Voortdurend had men met instortingen te maken. In 1909 werd een laatste poging ondernomen om het project tot een goed einde te brengen. Als de kroon op het werk zou een elegante ijzeren brug op de hoge pijlers over het kanaal worden gebouwd. Deze brug bevond zich op een hoogte van het huidige pad tussen het golfterrein en het provinciaal domein, net voor de tee van hole 2. Spijtig genoeg zou de gevreesde blauwe klei opnieuw het laatste woord hebben. Na enkele jaren schoven de pijlers naar buiten weg, waarna de brug langzaam scheurde en het uiteindelijk in 1913 begaf. Was dit soms een voorteken van de vreselijke gebeurtenissen die zich de volgende jaren op deze plek zouden voordoen?

De ingestorte IJzeren Brug, 1915 • *The collapsed Iron Bridge, 1915*

Hole 2:

SPOIL BANK AND THE IRON BRIDGE

In 1863 work was begun to dig a canal between the towns of Ieper and Komen. To run the canal through the Hollebeke ridge it was necessary to dig to a considerable depth - 17 metres. This resulted in large amounts of excavated earth, which were thrown up on either side of the workings to create great embankments. The embankment on the southern side of the canal - along which the 2nd and 16th fairways now run - was known during the Great War by the British as the Spoil Bank. In June 1917 it was the scene of heavy fighting between the 21st and 23rd Battalions of the London Regiment and the 9th Company of the 61st German Regiment.

The canal project was fraught with difficulty from the start, due largely to the mobile nature of the blue clay sub-soil, which caused tunnel after tunnel to collapse. Repeated efforts were made to bring the work to a successful conclusion, culminating in a final attempt begun in 1909. As part of this scheme an elegant iron bridge on high pillars was constructed over the canal (at the point where the path currently runs in front of the 2nd tee). However, the dreaded blue clay was destined to have the final word and in 1913 the bridge first buckled and then collapsed - a portent, perhaps, of what was to follow.

Een Duitse bunker op de "Spoil Bank", 1916 • A German bunker on the "Spoil Bank", 1916

Hole 3:

DE CHRISTUSBOOM

Links van het pad tussen holes 2 en 3 - een 50-tal meter in het bos - staat één van de weinige bomen die de Eerste Wereldoorlog hebben overleefd.

Deze grote eik werd vermoedelijk rond 1830 geplant, toen het park rond het kasteel werd aangelegd. Zoals met de rest van het park, bleef er van deze boom weinig herkenbaars over na de grote slag van 1917, maar als bij mirakel kwam hij na de Wapenstilstand terug tot leven.

Ook tijdens de Tweede Wereldoorlog had de boom het zwaar te verduren. Gedurende de gevechten bij de terugtocht naar Duinkerke in 1940 kreeg hij opnieuw een voltreffer te verwerken, waarna er slechts een manshoge stronk over bleef. Opnieuw ontsproot er uit de gehavende stronk een scheut, waardoor de huidige boom zijn merkwaardige vorm van een gekruisigde Christus kreeg. Deze vorm bestaat echt in de inkepingen van de stam, maar werd beter zichtbaar gemaakt door het aanbrengen van nagels en een wit lint.

De overlevering wil dat twee Schotse soldaten die in 1940 sneuvelden, destijds aan de voet van de boom werden begraven. Een eenvoudig kruis herinnert aan hun vorig graf.

Hole 3:

OUR LORD'S TREE

To the left of the path between holes 2 and 3 - some 50 metres in the wood - stands one of the few surviving trees from the years prior to the Great War of 1914-1918.

This great oak was probably planted around 1830, during the creation of the chateau park. Like the remainder of the park, it was blasted beyond recognition during the fighting in 1917 but after the war it sprung miraculously back to life.

During the fighting on the retreat to Dunkirk in 1940 it again suffered a direct hit from a shell, snapping the trunk at about the height of a man from the ground. From this new wound sprouted the present tree, with its remarkable shape. Although white nails and tape have been added for clarity, the tree contains indentations, which correspond to the form of the crucified Christ.

Popular tradition has it that two Scottish soldiers, killed in 1940, were buried at the foot of the tree. A simple cross now marks the site of their former grave.

Hole 8:

PANORAMA

De oriëntatietafel op de Heren Tee (witte ballen), met zijn uitstekende panorama over de vlakten van Noord-Frankrijk, illustreert zeer goed het strategisch belang van de heuvelrug waarop de Golf- en Countryclub De Palingbeek zich bevindt.

Hier was het (bij Jardine's Farm) dat Sepoy Khududad Khan van het 129ste Baluchi Regiment het eerste Victoria Cross (het hoogste Britse ereteken) dat ooit aan een Indisch soldaat werd toegekend, verdiende. Op 30 oktober 1914 immers vocht Khan met zijn mitrailleurploeg tegen het numeriek veel talrijker Tweede Beieren Korps. Al zijn kameraden waren al gevallen en Khan vocht alleen verder tot ook hij zwaar gewond neerviel en de Duitsers hem voor dood achterlieten bij hun stormloop door de Britse stellingen. 's Nachts echter kwam Khan terug bij, sleepte zich wel 500 meter door de vijandelijke linies heen en kon zich aldus weer bij zijn eenheid voegen, die nog steeds het kasteel Mahieu in handen hield.

Op 7 juni 1917 was de steenweg naar Hollebeke het laatste object van het 15de Bataljon van het London Regiment (ook bekend als de Prince of Wales Civil Service Rifles). Het regiment heeft deze baan gemakkelijk bereikt, zonder al te veel verliezen. Aangemoedigd door dit succes, besloot een patrouille onder leiding van Sergeant Steele en Korporaal Freeman de volgende boerderijen aan te vallen. Dit bleek echter een stapje te ver te zijn. De Duitsers lagen op de loer en binnen de kortste tijd werden Steele en Freeman gedood, beide met een kogel door het hoofd doorboord. De overlevenden keerden zich terug naar de steenweg en daar groeven zij zich in.

Ook op deze plek was het dat op de openingsdag van het grote Passendale-offensief (31 juli 1917) de aanval werd ingezet door troepen van het 18de Bataljon van de King's Royal Rifle Corps. Ondanks een hevig gevecht, waarbij zij 154 manschappen verloren, hebben de Rifles hun vooropgezette doel - Forret Farm, een nabijgelegen boerderij - niet kunnen veroveren.

Hole 8:

PANORAMA

The orientation panel on the elevated Men's Tee, with its panoramic view over the plains of Northern France, demonstrates clearly the strategic significance of the ridges on which the Palingbeek domain stands.

It was in these fields, near Jardine's Farm, that Sepoy Khududad Khan of the 129th Baluchi Regiment won the first Victoria Cross awarded to an Indian soldier during the Great War.

On 30 October 1914 Khan was fighting with a machine gun detachment, which was seeking to hold back the massed onslaughts of the numerically superior 2nd Bavarian Corps. When all his comrades were killed Khan fought on alone, until, severely wounded, he fell unconscious and his post was overrun. The advancing Germans left him for dead, but after dark he regained consciousness and dragged himself 600 yards through enemy held territory to rejoin his unit, holding out in the grounds of the chateau.

On June 1917 the road to Hollebeke was the final objective for the 15th Battalion of the London Regiment (also known as the Prince of Wales Civil Service Rifles). The regiment reached the road with comparative ease and few casualties. Encouraged by this success, a strong patrol under Sergeant Steele and Corporal Freeman set out to try and capture a nearby farm. However, this time the Germans were lying in wait and Steele and Freeman were both shot through the head and killed. Their comrades withdrew hastily back to the road and dug themselves in.

It was also across these same fields that troops of the 18th Battalion, the King's Royal Rifle Corps attacked on 31 July 1917, the opening day of the notorious Passchendaele offensive. In spite of heavy fighting, during which they lost 154 officers and men, the Rifles failed to capture their objectives around Forret Farm.

Hole 9:

ONDERGRONDSE BUNKER

De tee van deze hole staat boven op een ondergrondse Duitse bunker, die deel uitmaakte van de Duitse reservepositie, gekend als de "Höhenlinie", de hoogtelijn. Deze loopgracht - door de Britten "Oak Reserve" genoemd - liep langs de volledige lengte van de 9de fairway. Deze stelling werd door eenheden van het 7de London Regiment veroverd op 7 juni 1917, de eerste dag van de Slag bij Mesen. Het verslagboek van het bataljon vermeldt dat de weerstand eerder licht was, maar dat één hardnekkige mitrailleur standhield, vermoedelijk die van de bunker in kwestie, en dat slechts een bom hem het zwijgen op kon leggen.

Hole 9:

UNDERGROUND BUNKER

This tee stands on an underground German bunker, part of the German reserve position known as the "Höhenlinie" (High Line). This trench - known to the British as Oak Reserve and running the length of the 9th fairway - was captured by units of the 7th London Regiment on 7 June 1917, the opening day of the Battle of Messines. The battalion diary records that resistance was generally light but that one stubborn machine gun team in a bunker - perhaps this one - had to be bombed into submission.

Hole 10:

DUITSE BUNKER

Links van deze hole bevinden zich de resten van een Duitse bunker, gekend als de "Backofen". Rond deze plaats probeerde Luitenant Korfer van de 12de Compagnie van het 61ste Duitse Infanterieregiment op 7 juni 1917 de opmars van de 47ste London Divisie bij de opening van de Slag bij Mesen tegen te houden. Korfer en zijn mitrailleurs werden verdreven door troepen van het 7de London Regiment, die oprukten langs de zoom van het Palingbeekbos (langs de rand van holes 2 en 16). De Duitsers moesten zich terugtrekken in de richting van de oude stallen van het kasteel, waar het huidige clubhuis zich bevindt. Van Luitenant Korfer bleef geen spoor over.

Hole 10:

GERMAN BUNKER

On the left of this hole lies the remnants of a German bunker known as the "Backofen" (Bakers' Oven). It was from around this position on 7 June 1917 - the opening day of the Battle of Messines - that machine gun teams under Lieutenant Korfer from the 12th Company of the German 61st Infantry Regiment attempted to hold back the advance of the 47th London Division. Korfer and his men were eventually outflanked by troops from the 7th London Regiment advancing along the edge of the Palingbeek forest and were forced to retire in the direction of the old chateau stables (now clubhouse). Lieutenant Korfer was never seen again.

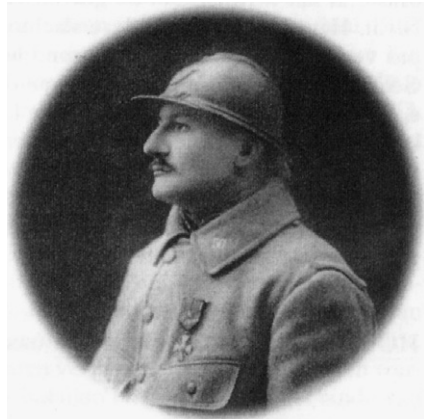
Hole 11:

MAHIEU-MONUMENT

Het was in de tweede helft van de 19de eeuw dat het domein van de huidige golfclub eigendom werd van de familie Mahieu-Ferry, rijke industriëlen uit het naburige Armentières (juist over de Franse grens). In 1901 besloot de familie om het bestaande, in rode baksteen gebouwde kasteel af te breken en het te vervangen door een machtig kasteel in witsteen. De overlevering wil dat kolonel Ferry, stafofficier in het Franse leger en vader van Madame Mahieu, zijn dochter dit plan afraadde. "Deze plek trekt de oorlog als een magneet aan", zo zei hij. Zijn voorspelling werd nare werkelijkheid tijdens de Grote Oorlog van 1914-1918. Van het imposante kasteel bleef niets over, behalve ruïnes. Ook de familie Mahieu zelf leed zwaar onder deze oorlog, want de enige twee zonen, August en Michel, kwamen beiden om in volle strijd: August in Bois de Caures in februari 1916, Michel aan de Somme in mei 1918. Een monument ter nagedachtenis aan deze dappere krijgers staat naast het pad dat tussen de tees van deze hole loopt. Na de oorlog kwam het landgoed in handen van de familie Cossart, die het in eigendom hield totdat de golfclub het in 1988 van hen afkocht.

Michael Mahieu

Auguste Mahieu

Hole 11:

MONUMENT MAHIEU

In the second half of the 19th century, the domain on which the present golf course stands became property of the family Mahieu-Ferry, wealthy industrialists from the town of Armentières, France. In 1901 the family pulled down the existing redbrick chateau and replaced it with an imposing white sandstone residence. Legend has it that Colonel Ferry, a staff officer in the French Army and the father of Madame Mahieu, advised his daughter against such a move. "Cette terre appelle la guerre" (this country is a magnet for war). His prophecy was dramatically fulfilled between 1914 and 1918, when the chateau was razed to the ground. The family itself also suffered heavily during the war years and the last surviving sons - Auguste and Michel Mahieu - were both killed in action: Auguste at Bois de Caures in February 1916 and Michel on the Somme in May 1918. A monument commemorating these brave young men stands alongside the path, which runs between the tees of this hole. After the war, the domain passed into the hands of the Cossart family, where it remained until it was purchased by the golf club in 1988.

Hole 12:

OAK DUMP CEMETERY (zie frontpagina)

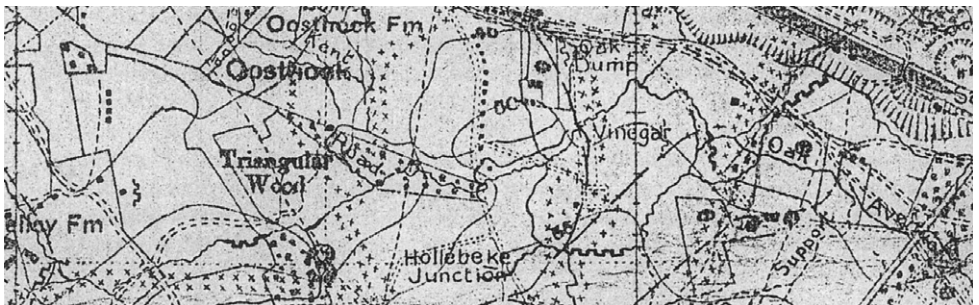
“Oak Dump” was een opslagplaats voor allerlei oorlogsmateriaal zoals prikkeldraad, zandzakjes, enz. die de soldaten in de loopgraven nodig hadden. Gedurende het grootste deel van de oorlog lag dit depot tussen de eerste en tweede linie van de Britten. Tijdens de grote veldslagen van juli - september 1917 ontstond het kerkhof, dat de graven van 109 Engelse en 2 Australische soldaten bevat. Het merendeel van deze slachtoffers viel onder granaatvuur terwijl ze de pas veroverde Duitse stellingen rond het kasteel innamen, dit ingevolge de grote Geallieerde opmars aan het begin van de Slag bij Mesen. Van deze 109 behoorden er 59 tot het London Regiment (47ste Divisie). In maart 1918 werd tegenover het kerkhof een artilleriestelling opgeblazen, waardoor 7 mannen van de 108ste Siege Battery (belegeringsbatterij) om het leven kwamen. Hun lichamen werden pas in 1927 gevonden en ook zij werden op dit kleine kerkhof begraven. Na de oorlog vond eveneens een officier van de Britse cavalerie, die in 1914 in Hollebeke was gevallen, hier zijn laatste rustplaats.

Hole 12:

OAK DUMP CEMETERY (see front page)

Oak Dump was a storage depot for supplies (barbed wire, sand bags, etc.) needed by the soldiers for life in the trenches and for most of the war it lay between the British first and second lines. The cemetery was created by fighting units during the period July - September 1917 and contains the graves of 109 soldiers from the United Kingdom and 2 soldiers from Australia. The majority of these men were killed by shellfire or sniping, whilst holding the newly won German positions in the chateau grounds, following the Battle of Messines. 59 of them belonged to the London Regiment (47th Division). In March 1918 a sap opposite the cemetery was blown in and 7 men of the 108th Siege Battery were killed in it. Their bodies were found in 1927 and buried in Oak Dump. The remains of a cavalry officer, killed near Hollebeke in 1914, were also added after the war.

Britse loopgravenkaart, 1917 • British trench map, 1917

Hole 13:

TRIANGULAR WOOD

Rechts van de Dames Tee van deze hole ziet u de overblijfselen van Triangular Wood, een klein driehoekig bos: vandaar zijn oorlogsnaam. Dit bosje bepaalde ongeveer de positie van de Britse frontlinie tussen november 1914 en juni 1917. Hier vond op 14 februari 1915 een kort maar zeer hevig gevecht plaats. Door een onverwachte aanval van het 2de Beieren Korps werd een deel van de Britse linie ingenomen, waaronder twee loopgraven gekend als "O" en "P". Onmiddellijk kreeg het 2de Bataljon van het East Surrey Regiment bevel om de verloren posities te heroveren. Aangezien de loopgraven naast "O" en "P" nog altijd door de Britten bezet waren, mochten de Surreys echter in geen enkel geval gebruik maken van hun vuurwapens, uit schrik hun eigen kameraden te treffen. Ze waren dus verplicht om bijna ongewapend - op een veeleer nutteloze bajonet na - tegen een vastberaden en goed gewapende vijand ten strijde te trekken. Met de moed der wanhoop stormden de dappere Engelsen de modderige helling - voorbij de green van hole 12 - omhoog om hun noodlot tegemoet te gaan. Het resultaat was een kleine, maar brutale slachting: binnen enkele minuten verloren de Surreys 40 man en werden er 81 gewond. Van het 500 man sterke bataljon bleven er tegen het eind van de dag nog slechts 2 officieren en 25 manschappen over. Zo ging het er aan toe in de loopgravenoorlog aan het Westerse front.

Hole 13:

TRIANGULAR WOOD

To the right of the Ladies Tee stand the last remnants of Triangular Wood - a small copse, which marked the approximate position of the British front line during the period November 1914 - June 1917. During a surprise attack near this spot on 14 February 1915, units from the 2nd Bavarian Corps captured a section of the British trenches, known as "O" and "P" trenches. The 2nd Battalion, the East Surrey Regiment was immediately ordered to retake the lost positions. However, because the trenches on either side of the area to be recaptured were still held by other British troops, the Surreys were specifically forbidden from firing their rifles, for fear of hitting their comrades. Effectively unarmed - apart from their useless bayonets - the Surreys advanced bravely up the mud-covered slope beyond the 12th green to meet their fate. The result was a small but brutal massacre. Within a few minutes the Surreys lost 40 men killed and 81 wounded and by the end of the day the battalion - which had gone into action nearly 500 strong - could only muster 2 officers and 25 other ranks. Such was the nature of trench warfare on the Western Front.

Hole 15:

DUITSE MIJNSCHACHT

De plaat die u op de fairway van deze hole zal ontmoeten (op ongeveer 200 meter van de green), duidt de plaats aan waar zich een Duitse mijnschacht bevindt. Het is nog steeds niet zeker of de galerijen van deze schacht ooit werden gebruikt - waarschijnlijk gaat het om een verdedigingswerk dat de vijandelijke galerijen moest ondergraven.

De blauwe kleiondergrond van deze streek was een ideaal terrein voor de mijnenoorlog. Deze vorm van oorlogsvoering kwam tot een hoogtepunt op 7 juni 1917. Toen hebben de Britten hun offensief tegen de Mesenheuvelrug geopend door een reeks van 19 dieptemijnen te laten ontploffen tussen Hill 60 en het Ploegsteertbos. Een 400 ton springstof kwam hierbij te pas en de knal was zo hevig dat men hem tot in London kon horen!

De kraters die veroorzaakt werden door een reeks kleinere ontploffingen in 1915 en 1916 kunnen nog steeds bezichtigd worden nabij het dorp St. Elooi (aan het einde van de Eekhofstraat) en ook op "The Bluff" (naast de fairway van hole 16, op de verste oever van het kanaal Ieper-Komen).

Hole 15:

GERMAN MINE SHAFT

The plaque set into the fairway of this hole (at approximately 200 metres from the green) marks the site of an old German mine shaft. It is not clear if the galleries leading from this shaft were ever used but in general the blue clay sub-soil of this region offered excellent prospects for the exponents of mine warfare.

The clearest example of this was given on 7 June 1917, when British opened their offensive against the Messines Ridge by firing a chain of 19 mines between Hill 60 and Ploegsteert Wood. The resulting explosions - involving nearly 400,000 kg of high explosive - could be felt as far away as London.

Craters from earlier mine fighting in 1915 and 1916 may still be viewed at St. Elooi (just before the end of the Eekhofstraat) and at the Bluff (adjacent to the fairway of hole 16 but on the further bank of the Ieper-Komen canal).

Hole 18:

BRITSE OBSERVATIEPOST

In het bos langs de rechterkant van deze hole (na de dog-leg) bevindt zich een oude Britse observatiepost. Hij werd gebouwd op de ruïnes van het indrukwekkende "White Chateau", nadit dit kasteel op 7 juni 1917 - de eerste dag van de Slag bij Mesen - door de troepen van de 47ste London Divisie werd veroverd. De golvende vormgeving is kenmerkend voor dit soort Britse bunkers en is het gevolg van het gebruik van "elephant sheeting" (golfplaten) bij het storten van het beton. Het smalle uitkijkgat biedt een uitstekend uitzicht op de vroegere Duitse linies.

Een gecamoufleerde observatiepost in het park van het kasteel Mahieu, 1916
A camouflaged observation post in the grounds of White Chateau, 1916

Hole 18:

BRITISH OBSERVATION POST

In the woods to the right of this hole (over the corner of the dog-leg) there is a British observation post. It was built on the ruins of the old White Chateau, following its capture by troops of the 47th London Division on the opening day of the Battle of Messines (7 June 1917). Its ribbed construction - from the elephant sheeting in which the concrete was cast - is typical of British bunkers of this kind. Its narrow peephole gives an excellent view over the old German lines.

CLUBHOUSE

Het hedendaagse clubhuis werd in de jaren dertig gebouwd op de plaats waar zich destijds de stallen van het oude kasteel van de familie Mahieu bevonden. Deze stallen werden ingenomen op 7 juni 1917, de eerste dag van het grote Mesenoffensief, door de manschappen van het 6de Bataljon van het London Regiment. Hierbij werden 2 Duitse officieren en 61 soldaten van het 61ste en 141ste Infanterieregimenten gevangen genomen.

Het clubhuis was eveneens het toneel van zware gevechten tijdens de Tweede Wereldoorlog, namelijk gedurende de terugtrekking van het Britse leger naar Duinkerke, in mei 1940. Het 54ste Duitse Infanterieregiment bestormde het gebouw en zijn verdedigers, de Royal Scot Fusiliers, hadden te kiezen tussen zich overgeven of vluchten. Een hevige strijd met handgranaten vond plaats in wat nu het bargedeelte is. Meerdere Schotten sneuvelden op hun terugtocht over de fairways van holes 1, 10 en 14.

De stallen van het kasteel Mahieu, 1916 • The stables at White Chateau, 1916

CLUBHOUSE

The present-day clubhouse was built during the 1930's, on the site of what had previously been the stables of the old chateau Mahieu. These stables were overrun on 7 June 1917 - the opening day of the Battle of Messines - by men of the 6th Battalion, the London Regiment, where they captured 2 German officers and 61 men of the 61st and 141st Infantry Regiments.

The building was also the scene of heavy fighting in May 1940, during the British retreat of Dunkirk. Troops from the 54th German Infantry Regiment stormed the building, forcing the defenders of the 2nd Battalion, the Royal Scots Fusiliers either to surrender or retreat. There was grenade fighting in what is now the bar area and a number of Scots were cut down by artillery and machine gunfire as they withdrew over the 1st, 10th and 14th fairways.